

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

La nostra candidatura

Francisco Torras Villá

Tots els granollerins i tots els vallesans
la farán sortir triomfant de les urnes,
el dia 29.

TOT FARSA!

Els regionalistes que fan política en el districte de Granollers-Badalona han constituït el front únic per a oposar-se al triomf de la candidatura popular del nostre compatriota En Francisco Torras Villá; tots els catalanistes —diuen— s'apresten a la lluita amb la més absoluta compenetració. Es de creure que quan afirmen que els uneix, amb els llaços més estrets, el suprem ideal, ho fan amb la més perfecte solidaritat de sentiments, i així com en diferents ocasions han volgut fer-nos responsables d'actuacions de molt estimats aliats nostres, emperò dels quals ens distancien apreciacions d'ordre ideològic, sabien acceptar com a pròpies les propagandes dels qui amb ells constitueixen aquell front únic de referència per a destorbar, amb els procediments més indignes i reprovables, la candidatura del fill d'aquest districte, que tan dignament l'ha representat a les Corts de Espanya, en la passada legislatura.

Per a que s'enterin els qui pregonen que la propera lluita esdevé a Granollers-Badalona entre dretes

i esquerres, i per a que els defensors del candidat *catòlic* en Trias de Bes tinguin veritable visió de la realitat, retallem del periòdic catalanista «La Tralla» el següent article, que titula:

La infàmia dels Jesuïtes

En una de les festes celebrades fa poc en el col·legi de Jesuïtes, festes que, com tothom sap, són purament espanyoles, el noi Enric Prat de la Riba, el fill del primer President, pronuncià un discurs en espanyol.

Això ha indignat a una pila de nacionalistes. A molts d'ells per la mofa, per la burla, per l'escarni, per la traïdoria que representa el fer servir d'actor al fill de l'home símbol d'una gran part dels catalans.

A altres nacionalistes els ha ofès, els ha ofès, i els ha mortificat que els Jesuïtes puguin mostrar als enemics de Catalunya, en el fet del noi d'en Prat de la Riba, que el nacionalisme constitueix un estat d'opinió sense esperit de continuïtat, sense to familiar, com una mena d'agrupació de caps calents en la qual la dona i la família siguin completament estranys i fins hostils a les idees a les quals el pare hi consagrà la seva vida i el poble gentilment el glorificà.

Perquè els Jesuïtes no han estat i no són més que això: enemics de Catalunya. Quan les tropes espanyoles i franceses vengueren l'exèrcit català, i Felip V dissolgué les institucions catalanes, entre altres disposicions de l'exèrcit invasor hi havia els trasllat de la Universitat de Barcelona a Cervera a l'ensems que es dictava l'ordre de que a la capital ningú més

que els Jesuïtes pogués dedicar-se a l'ensenyança.

Felip V els coneixia bé els Jesuïtes. La veritat és que cal reconèixer al conquistador de Catalunya, que no es va equivocar. Cal també confessar que els Jesuïtes han servat a Felip V una fidelitat canina.

De 1714 a 1923 els Jesuïtes han mantingut, han propagat i han forçat als catalans a la fè espanyola. En dos segles no hi ha en tota la Companyia un acte de voluntat a Catalunya: la seva tasca ha estat, ultra la producció de lloros a l'engrós, la d'injectar continuament el virus desnaturalizador a les intel·ligències i als cors catalans.

Què n'han fet de mal a Catalunya aquesta brefolada dels Jesuïtes! Dels fills de les anomenades classes dirigents, o siguin els rics, n'han fet en lloc d'uns homes aptes per conduir la riquesa, el treball i l'intel·lecte una col·lecció d'estúpids; en comptes de posar-los en condició d'apreciar la vida real, els han convertit en un ramat d'ouques, oquejant als quatre vents les pseudo virtuts de la Companyia; per tal de tornar los i mantenir-los espanyols els han disfregat la llengua; i per bé assegurar-se d'aquest objectiu, que ha estat la primordial finalitat de la Companyia, els ha emmetzinat l'ànima.

La metzina que els Jesuïtes claven dintre l'ànima dels catalans educats per ells és d'uns efectes tan segurs, que ni al cap de cinquanta anys els homes que han tingut la dissort de passar pels Col·legis de Jesuïtes, per bona voluntat que tinguin, no poden eliminar el virus que els fou injectat en l'adolescència, és a dir, tractant-se de la llibertat integral de Catalunya, sempre tenen dubtes o escrúpols.

Però els temps canvien. Nosaltres, els partidaris de l'acció violenta, si per cas el temps no volgués canviar de grat, el canviariem per força. I llavors, senyors Jesuïtes, haurà arribat l'hora de passar comptes.

Us en rieu d'això? Doncs, en direm un altre que, potser, no us agradarà gaire. El 35 ningú l'esperava; més impensadament encara vingué el 909. Si abans de proclamar-se Catalunya lliure torna un 35 o un 9, els nacionalistes radicals sabrem que en aquell precís moment tenim una feina a fer, una sola, i aquesta, re-déu! no la deixarem escapar.

Arri allà amb en Felip V, o a can Felip, bèsties brutes!

(De «La Tralla»)

